

FRI

REJSER / BILER / BOLIG-INTERIØR

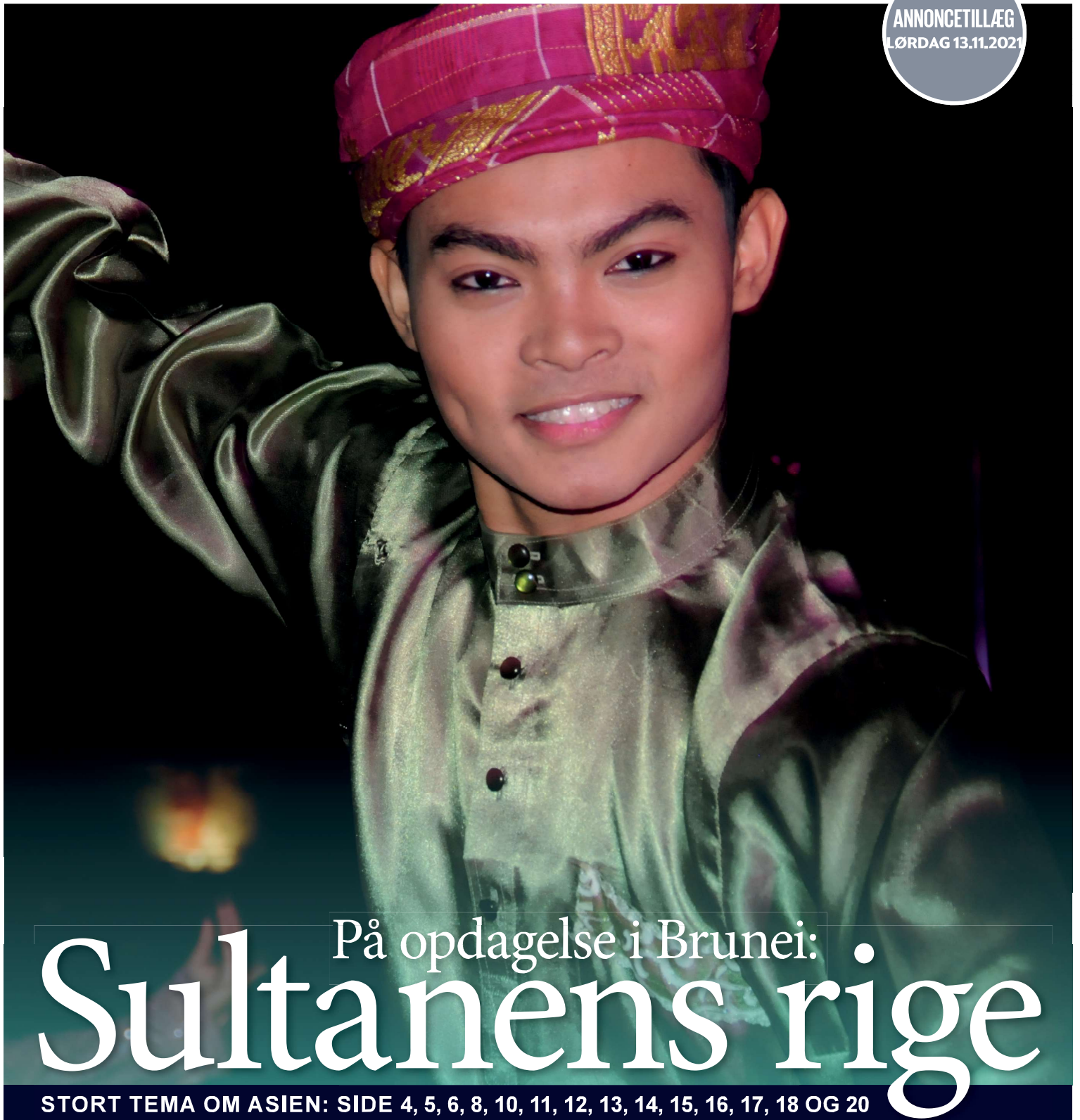

Biler: Stor, større, størst
– mikrobiler vokser
Side 26-27

Bolig-interiør: På jagt
efter det ekstraordinære
Side 24

ANNONCETILLÆG
LØRDAG 13.11.2021

På opdagelse i Brunei: Sultanens rige

STORT TEMA OM ASIEN: SIDE 4, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 OG 20

Rejseinfo:

Billigste forbindelse til Brunei er fra København til Kuala Lumpur (fra 4.000 kr. retur) og derfra med lavprisselskabet AirAsia (fra 1.000 kr. retur).

Lokaltransport: Bådturen til næseaberne og Kampong Ayer kostede 30 Brunei dollar svarende til 150 kr.

Corona: Indrejse kræver negativ PCR-test samt tilladelse fra Sultanen/premierministerens kontor.

Rejsetidspunkt: Dagtemperaturer i Brunei ligger året rundt på omkring 30 grader. September til december er regnsæson.

Visum: Borgere fra EU-lande kan rejse visumfrit til Brunei i op til 90 dage.

Overnatning: Dobbeltværelse på simpelt hotel koster fra 200 kr. pr nat. En suite på 'The Empire Brunei' koster 5.000 kr. pr nat.

Alkohol og tobak: Det er forbudt at sælge alkohol og tobak i Brunei. Ikke-muslimske voksne udlændinge må indføre alkohol til eget forbrug.

Fakta

HOVEDSTAD:
Bandar Seri Begawan

AREAL: 5.765 KM².

BEFOLKNINGSTAL:
437.483 (2020)

VALUTA:
Bruneisk dollar

HERSKER:
Sultan Hassanal Bolkiah

RELIGION:
Islam

Brunei

– finurlige næseaber og en stenrig sultan

En abefest: En lillebitte del af Borneo – verdens tredjestørste ø – udgøres af sultanatet Brunei. Her kan man se sjældne næseaber i junglen, besøge verdens største bosættelse på pæle og man kan ved selvsyn konstatere, hvordan en af klodens allerrigeste personer har ødslet store dele af sin formue væk.

Næseaber er udrydningstruede og bestanden i hele verden estimeres til kun 7.000 eksemplarer. Næseabe-hunnerne kendes på deres korte, spidse næser.

Med lun tropevind i ansigterne og hid-sig skumsprøjt bag påhængsmotoren, sejler vi hurtigt ned ad Bruneifloden. Omkring os flimrer flodens frodige bevoksning hastigt forbi. Min bådfører Mohamed smiler over hele femøren, mens han drejer gashåndtaget i bund, og idet stævnen løfter sig, ligner han én der, ligesom jeg, synes, at livet er ret fantastisk.

Vi befinder os i udkanten af en af verdens ældste regnskove og lidt længere nede af floden, håber vi snart at kunne se nogle af verdens mest sjældne aber oppe i de høje træer. Mohamed mødte jeg kort forinden på havnefronten foran McArthur-gaden helt inde i centrum af Bruneis hovedstad. Landets eneste større by lyder det knudrede navn Bandar Seri Begawan – et navn der, hvis man ellers kan huske det, næsten giver garanti for at vinde en geografikviz om-

handlende verdens mest obskure hovedstæder, såfremt man en dag skulle deltage i sådan en.

Kendt fra Tintin

Langs kajen i byen med det mærkelige navn ventede smilende Mohamed på passagerer, som han i sin gamle træbåd kunne fragte ned ad floden. Hurtigt fik vi aftalt en pris, og derfor bliver jeg nu som eneste passager for fuld fart sejlet afsted mod de sæere aber, som jeg har drømt om at se lige siden, jeg som dreng læste om dem i Tintin-tegneserien 'Rute 714 til Sydney'.

Alt omkring os er grønt og frodigt, for 70 pct. af Bruneis landareal består af regnskov. Og selv om næseaberne er både sjældne og udrydningstruede, skulle der altså være overordentlig gode chancer for at se dem blot en halv times sejlads fra landets hovedstad. Fuldt udvoksede har jeg læst mig til, at disse træklatrende 'gamle verdens aber' når en højde på

Colgatesmil foran Bandar Seri Begawans ikoniske moské.

»Et virvar af kanaler og bifloder fører os derfor kort efter gennem vandlandsbyen, der også kendes som 'Østens Venedig'.«

omtrent trekvart meter. De er endemiske hertil Borneo – hvor Brunei er 'klemmt inde' nær monsteroens nordøstlige hjørne, og kun udgor en forsvindende lille del af.

Fire steder langs floden ser vi i løbet af de næste par timer flokke af næseaber. De er svære at komme tæt på, så jeg må zoome alt, hvad mit kamera kan trække for at forevige dem. Alligevel er vi – indtil de flygter dybere ind i junglen – tæt nok på til, at vi kan fornemme hunnernes karakteristiske spidse udstikkende næser. Og på de fuldt udvoksede hanner kan vi se den enorme hængende næse. Den fylder hovedparten af abernes fjæs, og dens eneste formål er, at få dem til at fremstå attraktive. Med stor sandsynlighed har disse hanner i øvrigt givet Tintin-tegneren Hergé idéen til udseendet af superskurken Rastapopulus' (også kendt under dæknævnet Markis de Gorgonzola) falloslignende næsebetud.

Med min drengedrøm om at se de

Brunei er et strengt muslimsk 'sharia-velfærdssamfund'

besynderlige aber opfyldt, returnerer vi til Bandar Seri Begawan.

Verdens største pæleby

Mohamed fortsætter rundturen med at sejle ind gennem verdens største bosættelse bygget på pæle. Kampung Ayer hedder stedet, som direkte oversat betyder 'vandlandsby'; en sammenvokset stykkeby, der består af omtrent 40 mindre landsbyer, der er forbundet af en efterhånden i alt 38 ki-

Læs mere side 6

Fortsat fra side 5

lometer lang og vidt forgrenet gangbro. Området har været beboet i mere end 600 år og huser i dag omtrent 13.000 mennesker.

Et virvar af kanaler og bifloder fører os derfor kort efter gennem vandlandsbyen, der også kendes som 'Østens Venedig'. Familier daser oppe på træbroerne og smiler og vinker ned til os, og drenge padler rundt i vandet omkring os i deres hjemmebyggede træbåde. Til sidst parkerer vi båden og går til fods på gangbroerne gennem pælebyen. Mohamed bor her selv, og med entusiasme viser han mig først sit hjem og senere, hvordan et helt samfund fungerer selv om, det er bygget på pæle ovenpå vand. Undervejs gør vi stop ved moskéer, benzintanke, lægeklinikker og skoler.

En rig sultan

Da vi for sidste gang krydser Brunei-foden og sejler fra den traditionelle pæleby og over mod det rige, moderne centrum af Brunei, er vi lige ved at blive vædret af en dragebåd. Dagen efter skal der afholdes dragebådsfestival, og nu er en gruppe energisk padlende unge mænd ude at træne og har sat kursen lige imod os. Heldigvis slipper vi med skrækken og får snart efter inde på land at vide, at selveste sultanen i morgen skal sejle med i en af de både, der nu er afsted på træningstur.

Dagen efter holder nær ved 50 sorte og funkende nye Mercedes fra sultanens entourage parkeret langs kajen. Sultanen af Brunei er nemlig ikke en 'hr-hvem-som-helst'. I mange år har han været blandt klodens allerrigeste mennesker, og han er nu, efter engelske Dronning Elizabeth II, verdens næstlængst fortsat regerende monark. Med en anslået formue på omkring 25 milliarder dollars er han desuden – efter kongen af Thailand – verdens næstrigste konge.

Han hedder Hassanal Bolkiah og bestrider både posten som sultan og premierminister. Hans formue kommer fra landets enorme olie- og gasreserver, og han råder angiveligt over mere end 600 Rolls Royce biler. Hans palads er med 1.788 rum verdens største og kostede over to milliarder kroner at opføre.

Sharia-velfærdsstat

De mange oliepenge kommer heldigvis også befolkningen til gode. Den stenrige islamistiske enehersker tilbyder både gratis uddannelse, bolig- og madtilskud, gratis lægehjælp, og her er ingen indkomstskat. Ytringsfrihed er der til gengæld ikke meget af. Medierne holdes i kort snor – og kriminalitet slås der hårdt ned på.

I 2014 indførte sultanen hårde sharia-straffe herunder afhugning af simple tyvekægtes lemmer, og i

Træning i dragebådssejls foran en af Bruneis mange moskéer.

2019 fulgte han op med at indføre dødsstraf ved piskning eller stening for folk, der dyrker homoseksuel sex.

Det er ikke kun sultanen, der er tiltrukket af dyre biler og formår at ødsle pengene væk. Fra 1986-1997 fungerede eneherskerens lillebror Prins Jefri som landets finansminister. Og en mere uansvarlig forvalter af penge skal man nok lede længe efter. Prinsen antages at være den person, der på det tidspunkt i verdenshistorien har brugt flest penge. Hans personlige forbrug gik blandt andet til 2300 luksusbiler, han spenderede over fem millioner kroner på statuer, der forestiller ham selv, der dyrker sex med sin forlovede, han blev beskyldt for underslæb for 100 milliarder kroner, og han etablerede et harem bestående af blandt andet skønhedsdronninger fra USA. Hans månedlige personlige forbrug anslås at have været på op mod 300 millioner kroner, og til trods for landets strenge muslimske regler, sejlede han rundt i en enorm lystyacht, som han døbte 'Tits', og som rådede over to redningsbåde, som hed 'Nipple 1' og 'Nipple 2'.

På 7-stjernet hotel

Sammen fik sultanen og prins Jefri opført 'The Empire Brunei', som oprindeligt skulle have været et kongeligt gæstehus, men endte som ét af verdens eneste 7-stjernede hoteller. En simpel lokalbus tager mig på en sidste udflugt op til nordkysten, hvor luksushotellet ligger. Dagsgæster til lades heldigvis adgang, så uden at bo på det eksorbitant dyre hotel går jeg lidt rundt og tager bygningen i øjesyn. Der er guld og marmor alle vegne, og i den højloftede hall står en saudiarabisk krystalkamel til en halv million dollars under en lysekrone til en million dollars. Udenfor i de airconditionerede stalde finder man

Optrædende ved lokal festival i Bruneis hovedstad.

'The Empire Brunei' er efter eget udsagn 'et af verdens eneste 7-stjernede hoteller'.

mere end 200 ponyer, som står klar til næste gang de kongelige skal spille polo.

Da solen på min sidste dag i landet går ned over hovedstadens postkortsmukke Omar Ali Saifuddien Moské, funderer jeg lidt over de absurde kontraster i Brunei. Og på om sultanen og hans lillebror ikke kunne have spenderet lidt flere af oliepengene for eksempel på renovering af de simple træhuse i verdens største pæleby end på paladser, poloponyer og en yacht, der hedder 'Tits'. Til gengæld føler jeg mig velsignet over at kunne få lov at rapportere om såre aber og en excentrisk sultan, lidt ligesom jeg forestiller mig, at mit rødhårede forbillede Tintin kunne have gjort det.